

เรื่องเล่าล้างโลก



ไอ้ส้ม

สารบัญ

บทนำ ปาฏิหาริย์แห่งการมีชีวิต	5
บทที่ 1 การสะดุดล้มเพียงครั้งเดียวของบรรพบุรุษ อาจเป็น จุดเริ่มต้นที่เปลี่ยนชะตากรรมของโลกไปตลอดกาล	7
บทที่ 2 โลกที่ถูกแช่แข็งเมื่อสองหมื่นปีก่อน	14
บทที่ 3 ภารกิจเสี่ยงตายเพื่อเนื้อหนึ่งมื้อ	22
บทที่ 4 บาดแผลเล็กน้อยที่ปรากฏชีวิต	30
บทที่ 5 กั๊กดักแห่งการเพาะปลูก	38
บทที่ 6 หมู่บ้านเพาะพันธุ์ความตาย	46
บทที่ 7 อาหารที่บ่อนทำลายสุขภาพ	53
บทที่ 8 ความอดอยากจากฝันร้ายของธรรมชาติ	61
บทที่ 9 พายุร้ายจากมองโกล	68
บทที่ 10 กลยุทธ์ไร้ปราณีของเจงกีสข่าน	75
บทที่ 11 พายุธนูบนหลังม้า	82
บทที่ 12 ยุคทองแห่งความตาย	90
บทที่ 13 มัจจุราชสีดำจากตะวันออก	97
บทที่ 14 แบคทีเรียล้างโลก	104
บทที่ 15 ลมหายใจแห่งความตาย	110
บทที่ 16 ครึ่งหนึ่งของยุโรปที่หายไป	117
บทที่ 17 หน้ากากอีกาและวิทยาการที่พ่ายแพ้	124
บทที่ 18 โทบา ซูเปอร์ภูเขาไฟล้างโลก	131
บทที่ 19 วันที่แสงอาทิตย์ถูกขโมยไป	139
บทที่ 20 ฤดูหนาวที่แช่แข็งความหวัง	147

บทที่ 21 คอขวดแห่งสายพันธุ์มนุษย์	155
บทที่ 22 สายเลือดแห่งผู้รอดชีวิต	161
บทที่ 23 ปาฏิหาริย์แห่งความดีอื่น	169

ไอ้ส้ม



เกี่ยวกับผู้เขียน :
แมวส้มตัวหนึ่ง

ผลงาน :
ค้นจากชื่อ “ไอ้ส้ม”
ได้ใน Online Book Store
ที่ต่างๆ

ช่องทางติดต่อ :
9bearkung@gmail.com



บทที่ 0 ปาฏิหาริย์แห่งการมีชีวิต

การเดิมพันด้วยลมหายใจของบรรพบุรุษนับแสนปี

ลองจินตนาการถึงความหนาวเหน็บในยุคน้ำแข็ง บรรพบุรุษของเราต้องเผชิญกับพายุหิมะโหมกระหน่ำ ความหิวโหย และคมเขี้ยวของสัตว์ร้าย ทุกก้าวเดินคือการเดิมพันด้วยชีวิต พวกเขาล้มตายไปเท่าไรกว่าจะส่งต่อสายเลือดฝ่ากาลเวลานับแสนปีมาจนถึงยุคที่แสงไฟจากเมืองใหญ่สว่างไสว การที่เราได้มีชีวิตอยู่ตรงนี้ไม่ใช่เรื่องบังเอิญ แต่คือปาฏิหาริย์ที่แลกมาด้วยชีวิตของคนรุ่นก่อน คำถามคือ... เราตระหนักถึงคุณค่าของปาฏิหาริย์นี้มากแค่ไหน

— • —
ห้ามหาภัยพิบัติระดับโลกที่เคยเกือบกวาดล้าง
เผ่าพันธุ์มนุษย์ ไม่อาจตัดขาดสายเลือดแห่ง
การดิ้นรน รอยแผลจากการสะดุดล้มของบรรพชน
คือรากฐานลมหายใจของเราในวันนี้
— • —

ปฐมบทแห่งห้วงวิฤตการณ์ล้างโลก



การสะดุดล้มเพียงครั้งเดียวของบรรพบุรุษ อาจเป็นจุดเริ่มต้น
ที่เปลี่ยนชะตากรรมของโลกไปตลอดกาล

โลกใบเก่าที่ไร้ความปราณี

ย้อนกลับไปในยุคที่มนุษย์ยังไม่ใช้ผู้ปกครองสูงสุดของห่วงโซ่อาหาร โลกใบนี้คือสนามประลองอันโหดร้ายที่ไม่มีพื้นที่ว่างสำหรับความอ่อนแอ บรรพบุรุษของเราต้องเผชิญกับสภาพอากาศที่แปรปรวนอย่างรุนแรง ฤดูหนาวที่ยาวนานจนแทบแข็งทุกชีวิต และความแห้งแล้งที่พรากแหล่งน้ำสายสุดท้ายไป ภัยคุกคามไม่ได้มาจากเพียงธรรมชาติที่เกรี้ยวกราด แต่ยังรวมถึงสัตว์นักล่าขนาดมหึมาที่ซุ่มซ่อนอยู่ในเงามืด ทุกย่างก้าวคือความเสี่ยง ทุกคำคืนที่หลับตาลงคือการเติมฝันด้วยชีวิต

"การเอาชีวิตรอดในแต่ละวันไม่ใช่เรื่องปกติ
แต่คือปาฏิหาริย์ที่แลกมาด้วยหยาดเหงื่อ
และสัญชาตญาณดิบ"

ท่ามกลางความหวาดกลัวและความหิวโหย พวกเขาไม่มีเขี้ยวเล็บที่แหลมคม ไม่มีพลังกำลัมหาศาล มีเพียงสองมือเปล่าและสติปัญญาที่เพิ่งเริ่มก่อร่างสร้างตัว เหตุการณ์เฉียดตายนับครั้งไม่ถ้วนหล่อหลอมให้สายเลือดนี้แข็งแกร่งขึ้น การสูญเสียสมาชิกในเผ่าพันธุ์กลายเป็นบทเรียนราคาแพงที่สลักลึกอยู่ในความทรงจำ พวกเขาต้องเรียนรู้ที่จะสังเกต จดจำ และปรับตัวอยู่ตลอดเวลา เพื่อส่งต่อลมหายใจให้คนรุ่นถัดไป แม้ในยามที่สิ้นหวังที่สุด การดิ้นรนอย่างไม่ยอมจำนนนี้เองที่กำลังจะนำพาพวกเขาไปพบกับจุดเปลี่ยนครั้งสำคัญ

โชคชะตาในเงามืด

ในโลกที่ไร้ความปรานี ความแข็งแกร่งเพียงอย่างเดียวไม่เคยเพียงพอที่จะรับประกันการมีชีวิตรอด บรรพบุรุษของเราเรียนรู้ความจริงข้อนี้ผ่านหยาดเหงื่อและลมหายใจที่ต้องกลั้นไว้จนสุดปอด เมื่อเสียงฝีเท้าหนักทึบของนักล่าดังใกล้เข้ามาในดงไม้ทึบ พวกเขาไม่มีเขี้ยวเล็บ ไม่มีเกราะป้องกัน มีเพียงสัญชาตญาณและโชคชะตาเท่านั้นที่เป็นที่พึ่งสุดท้าย การหลบซ่อนตัวอยู่ใต้รากไม้ใหญ่หรือในโพรงดินแคบๆ เป็นช่วงเวลาที่ความเป็นและความตายแขวนอยู่บนเส้นด้าย หากสายลมเปลี่ยนทิศพัดพากลิ่นกายไปสู่ผู้ล่า หรือหากเปลือยเหยียบกิ่งไม้แห้งเพียงกิ่งเดียว ทุกอย่างก็อาจจบลง ในสถานการณ์วิกฤตเช่นนี้ การรอดชีวิตในแต่ละวันจึงเปรียบเสมือนการทอยลูกเต๋าที่ต้องพึ่งพาความโชคดีย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และในบางครั้ง ความโชคดีที่ว่านี้ก็มาในรูปแบบของความผิดพลาดที่คาดไม่ถึง



ลมหายใจที่ต้องกลั้นไว้ในสัปดาห์ที่แห่งชีวิต

ความเปราะบางของชีวิตยุคแรกเริ่ม

ชีวิตของบรรพบุรุษเราแขวนอยู่บนเส้นด้าย ธรรมชาติไม่ได้ปรานีต่อเผ่าพันธุ์ที่ไร้เชี่ยวชาญ การมีชีวิตรอดจนถึงวัยผู้ใหญ่ถือเป็นปาฏิหาริย์ที่หาได้ยากยิ่ง

"อัตราการเสียชีวิตของเด็กในยุคก่อนประวัติศาสตร์สูงถึง 50 เปอร์เซ็นต์ ทารกครึ่งหนึ่งที่ลืมตาดูโลกไม่มีโอกาสรอดชีวิตจนถึงวัยเจริญพันธุ์เพื่อส่งต่อสายเลือดของตนเอง"

ความสูญเสียนี้เกิดจากปัจจัยรอบด้าน ทั้งโรคระบาด ภัยธรรมชาติ ความอดอยาก และการตกเป็นเหยื่อของสัตว์ร้าย มนุษย์ยุคแรกจึงต้องพึ่งพาสัญชาตญาณและการรวมฝูงเพื่อปกป้องชีวิต ทว่าท่ามกลางความโหดร้ายของกฎแห่งธรรมชาติ บางครั้งความผิดพลาดหรือเหตุบังเอิญเพียงเล็กน้อยกลับกลายเป็นจุดเปลี่ยนที่ช่วยให้เผ่าพันธุ์ของเราอยู่รอดมาได้



SAMPLE VERSION

This is a sample version.

Only the first few pages are included.

Purchase the full version
to access all content.